

omnämna icke privatmässor. Om den allmänna mässan tala de däremot mycket. Kryssostomus säger, att prästen varje dag står vid altaret och inbjuder somliga till altaret och avvisar andra. Och av de gamla kyrkoordningarna framgår, det att en enda präst celebrerade mässan och att de övriga prästerna och diakonerna mottogo Herrens lekamen av honom. "Diakonerna må i tur och ordning efter prästerna mottaga den heliga kommunionen av biskopen eller av en präst." Och Paulus (1 Kor. 11: 33) föreskriver att vid kommunionen den ene skall vänta på den andre, så att man gemensamt undfår nattvarden.¹⁾

Kyrkomusikernas Riksmöte.

Året 1930, de stora kyrkliga minnesfesternas, Augustinus', Angars och Olavs år, är till brädden fyllt av musikaliska högtider av skilda slag. Två av de stora svenska körsammanslutningarna, Sveriges Körförbund och Sveriges Manskörsförbund hava under nyss förflutna sommar dragit samman väldiga sångarhårar till inspirerande och inspirerade sångarfester i Stockholm. Under augusti månad samlas likaledes till Stockholm landets kyrkomusiker och till oktober äro Sveriges Kyrkosångsförbunds körer kallade samman till sångarhögtid i Örebro.

För fjärde gången under sin nära trettioåriga tillvaro låter Sveriges allmänna Organist- och Kantorsförening budkaveln utgå till landets alla kyrkomusiker att mötas nu i Stockholm den 21—23 augusti till gemensamt rådslag, men ock till gemensamt avlyssnande av mästerverken från orgelmusikens och körkompositionernas vida riken. Det vill synas som om denna senare del av programmet vid detta möte vore starkare företrädd än tillföre.

Gör man en utsyn över de spörsmål, som nu äro aktuella inom kyrkomusikernas led och som skola komma till behandling vid mötet ger den snarast och i förstone anledning till vemod. De aktuella frågorna äro de gamla frågorna, som sedan en mansålder stått på dagordningen, ibland mera beaktade av myndigheterna och utomstående, oftast obeaktade eller förklarade vilande. Så förhåller sig med klockarefrågan, den för kyrkomusikernas rättsliga ställning viktigaste, vilken bidar sin timma i eklestistikdepartementets rymliga gömmor, för huru länge? Ryktesvis har för sports att en överarbetning inom departementet av det i riksdagen fällda

¹⁾ Citerat efter "Den Augsburgska bekännelsen". Översättning och historisk inledning av Sigfrid von Engeström. Diakonistyrelsens förlag.

senaste förslaget vore att förvänta. Man må hoppas att detta förslag må komma att te sig acceptabelt för alla parter.

Kyrkomusikernas löneförhållanden ligga under tiden helt i de lokala myndigheternas händer; kyrkostämmornas och vid de förenade tjänsternas nybesättande även i domkapitlens. Även om villighet kan iakttagas hos de anslagsbeviljande myndigheterna i somliga fall, lider det nuvarande systemet av höggradig ojämnhet. Ett tillbörligt uttryck av erkänningsamhet från myndigheternas sida är den i år för första gången beviljade rikskollekten i vårt lands kyrkor till förmån för kyrkomusikernas änkor.

Spörsmålet om kyrkomusikernas utbildning har nyss, såsom tidigare meddelats i denna tidskrift, nått en avslutning genom det nya reglementet för Kungl. Musikkonservatoriet. Otvivelaktigt har man all anledning att förvänta att särskilt den nya bestämmelsen om de lägre organistexamen skola befinnas bliva till stort gagn såväl genom den större enhetlighet i undervisningen som kan förväntas bliva resultatet, men också genom den lättare tillgång till utbildning, som de kostnadsfria kurserna i seminariestäderna erbjuda.

I högsta måtto personligt närgående för kyrkomusikerna är frågan om de mindervärdiga melodierna i nya psalmerna. Huru liten förhoppning man än kan hysa om en snar och grundlig resning i detta målet, är det dock angeläget att saken ej får läggas å sido; det gäller att hålla linjerna klara och att ej låta uppmärksamheten mattas. Törhända kan man ad interim hoppas vinna en allmännare förståelse från prästerskapets sida för det krav som reses från det stora flertalet av kyrkomusiker: att psalmsedeln rensas från psalmer, vilkas melodier måste stämpas såsom mindervärdiga.

Om alltså dessa reflexioner kunna stämma till ett visst vemod och knappast ge anledning till någon större höppfullhet, så föreligger dock ett skäl till ett motsatt omdöme. Det vaknade och stegrade musikaliska intresse, som oförtydligt ger sig tillkänna nutilldags, har också kommit de utövande kyrkomusikernas gärning till del. De numera icke blott sporadiska utan regelbundna orgelandakterna, de musikaliska gudstjänsterna o. s. v. tyda på en vaknande insikt om att kyrkomusiken är icke allenast en tämligen umbärlig krydda, utan att den innebär en möjlighet för evangeliet att nå ut till nya skaror av nutidsmänniskor. Det måste ock sägas att denna nya tidens nya krav mötes av kyrkomusikerna i gemen med entusiasm och villig glädje.

En växande förståelse för kyrkomusikernas gärning, det är dock till sist ett av de stora villkoren för dem att finna trivsel i sin tjänst.

A. Adell.